

избѣгване злоупотрѣбления въ фермана, съ който ще се санкционира изработениятъ отъ комисията уставъ.“ И два дѣня по-късно, на 4 декември, като пише по сѣщия прѣдметъ на цариградския посланникъ, съръ Хенри Лейардъ, лордъ Солзбери казва, че въ отговоръ съръ Хенри Дрѣмондъ Уолфъ му телеграфиралъ, че той се допиталъ до турскитѣ комисари по двѣ точки, свързани съ тоя въпросъ. Първо, по възможното неплащане на войницитѣ и послѣдствията, които сигурно ще изтекатъ отъ него. Второ, по сръдствата за отбрана на населението отъ лошото поведение на турскитѣ войски и за наказание беззаконията, извършени отъ послѣднитѣ. За да се избѣгне първата възможностъ, продължава Солзбери, съръ Хенри Уолфъ прѣдлага гарнизонитѣ, настанени въ областта, да се плащатъ направо отъ генералъ губернатора изъ оная частъ отъ областнитѣ приходи, която ще се внася на императорското правителство. Колкото за втория въпросъ, Ассимъ паша (турскиятъ комисаръ) прѣдлага да се приеме постановлението на турския воененъ законъ, по което войници, извършили граждански беззакония, се сѣдятъ отъ граждански сѣдилища съ единъ офицеръ като заседателъ. Най-послѣ, колкото се отнася до опасността отъ безредици и безчинства при първото влизане на турскитѣ войски, съръ Хенри Уолфъ като да мисли, че едничката достатъчна и благотворна гаранция би била назначението на една европейска военна комисия за нагледване, всѣкой членъ отъ която да има при себе си единъ щабъ, за да могатъ офицери отъ него да се командируватъ на разнитѣ точки, дѣто ще има да квартируватъ гарнизони. Една подобна мѣрка не би съставлявала никакво измѣнение или отклонение отъ постановленията на берлинския договоръ и единъ хубавъ ефектъ би се произвелъ отъ едно незабавно разгласяване, че тя се обсъжда“.

Не се минаватъ много дѣня и по въпроса за гарнизонитѣ става дума и въ самата международна комисия за изработване органическия уставъ. И въ нея, както и въ интимнитѣ срѣщи съ другитѣ комисари, пръвъ заговаря князь Церетелевъ. Като взима поводъ въ заседанието ѝ отъ 9/12 декември 1878 отъ нашето второ прошение до комисията, датирано отъ 28 ноември — 10 декември и подписано отъ сѣшитѣ лица, които бѣха подали и първия мемоаръ, и като